

عنوان مقاله:

برنامه ریزی درسی در آموزش ابتدایی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

حسین اسماعیلی کرانی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

مناطق مختلف انجام نمی شود، به همین علت آموزش پیش دبستانی را شامل آموزش همگانی نمی دانند. آموزش ابتدایی افراد را برای مقاطع تحصیلی بالاتر و مراحل بالاتر زندگی آماده می کند، به همین علت اگر با کمیت و کیفیت بالاتری انجام شود کمک های زیادی را به دانش آموزان چه در تحصیل و چه در زندگی خواهد کرد. این نوع آموزش اگر در سطح وسیع و گسترده ای انجام شود باعث کاهش و یا ازبین بردن بی سوادی در جامعه می شود. با توجه به اهمیت برنامه ریزی در آموزش، تمامی افرادی که به نوعی با آموزش سرو و کار دارند، چه دانش آموزان و چه دست اندر کاران باید با تمامی جنبه های برنامه ریزی آشنایی عمیقی پیدا کنند. با توجه به نقش آموزش و پرورش در رشد فردی و اجتماعی و تربیت نسل آینده نیاز به برنامه ریزی صحیح و درست در تعلیم و تربیت بیش از پیش برجسته می شود. در گذشته آموزش هایی که به افراد مختلف در موضوعات متنوع داده می شد بیشتر از طریق خانواده ها و به طور کلی به صورت غیر رسمی بود، ولی با گذشت زمان در کشورهای مختلف از جمله ایران شرایط به گونه ای رقم خورد که آموزش نیازمند ساختار منظم و برنامه ریزی شده، شد. به این شکل آموزش از حالت غیر رسمی در گذشته فاصله گرفت و به شکل رسمی امروزی خود را نشان داد. برنامه ریزی خود با پیچیدگی هایی که دارد یک خرده نظام محسوب می شود که تأثیر بسیار فراوانی بر نظام کلان تعلیم و تربیت دارد. تحقق هدف های برنامه ی درسی که حاصل برنامه ریزی درسی است در گرو اجرای درست فرایند یاددهی- یادگیری در کلاس درس می باشد. اصول کلی برنامه ریزی درسی در نظام های آموزشی متفاوت اعم از متمرکز، نیمه متمرکز و غیر متمرکز یکی می باشد. این مقاله یک مقاله ی مروری- تحلیلی می باشد که هدف آن فراهم آوردن یک دیدگاه مناسب پیرامون برنامه ریزی صحیح در آموزش ابتدایی می باشد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی درسی، برنامه ی درسی، آموزش ابتدایی، آموزش همگانی، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140488>

